

[Undervisningsministeren.]

videt kursus. Konsekvensen ved at overføre 13-skalaen uændret til det nye prøvesystem kan tegne sig så grotesk, at eleverne fra grundkursus, der i alle måder har opfyldt de krav, som undervisningen har stillet til dem, ikke vil kunne opnå meget mere end en middelkarakter.

Man kan også udtrykke det på en anden måde. Når man opstiller prøvekrav til den fælles prøve efter 9. klasstrin, er der vel ingen, der kunne drømme om at opstille krav, som på forhånd ville være umulige at opfylde for nogen af de elever, der går på grundkursus. Det ville i det mindste være helt besynderligt, om man, som loven foreskriver, fra 8. klasse gav eleverne valget mellem grundkursus og udvidet kursus for derefter af tilføje: men de, der vælger grundkursus, må være helt klar over, at den prøve, som de har mulighed for at gå op til, stiller krav, som ingen vil kunne opfylde på fuldt tilfredsstillende måde. Hvor mange elever fra grundkursus ville under sådanne omstændigheder overhovedet vælge at gå til prøve? Eller hvor mange elever ville under sådanne omstændigheder overhovedet vælge grundkursus?

Men hvis prøvekravene ved den fælles prøve er fastsat således, at blot nogle få elever fra grundkursus vil kunne klare kravene fuldt tilfredsstillende, vil der være en betydelig del af eleverne fra udvidet kursus, der også kan klare dem fuldt tilfredsstillende. Dette vil medføre, at der kommer mange 11-taller og mange 13-taller ved denne prøve. Det har jeg ikke noget imod, men så kæntrer en 13-skala i dens nuværende form, og så får den en helt anden informationsværdi end den, man er vant til, når man har med denne skala at gøre. Det er et af de problemer, som jeg har nævnt over for uddannelsesrådet og bedt rådet belyse nærmere. Jeg har ikke selv nogen færdig løsning på dette problem og venter derfor spændt på, hvad uddannelsesrådet har at sige om det.

Fru Tove Nielsen har som minister selv offentligt nævnt dette problem, idet hun har givet udtryk for, at prøverne måtte være afpasset, således at de også ydede retfærdighed til den elevgruppe, der svarer til de nuværende 9. klasse-elever. Jeg har forstået det således, at den løsning, som fru Tove Nielsen havde i tankerne, var en målrelate-

ret og dermed ændret karakterskala, og det understreges da også ved, at hun har omsat disse tanker i et billedsprog, der gengivet i referat i Tidens Skole nr. 8 af 24. oktober 1974 lyder således:

„Tove Nielsen fandt, at prøverne overlapper hinanden. Der ønskes prøver på 9. trin i dansk, matematik, fysik, engelsk og tysk. Desuden i latin og fransk. Under omtalen af prøverne brugte hun dette morsomme billede: En elev går til prøve i svømning og skal svømme 400 m — så skal det bedømmes, og det er da uvedkommende, om han faktisk kan svømme 800 m eller mere.“

Hvis jeg har forstået dette billede rigtigt, er vi ganske enige, bortset fra at jeg såmænd ikke ville have noget imod, at en karakter kunne angive, at eleven kunne svømme mere end de 400 m, som var målet, når blot der ikke tillige skulle være forskellige karakterer, som angav hvor meget mere.

Men hvad angår det sidste, synes der at være enighed mellem fru Tove Nielsen og mig, hvis hun i øvrigt også i dag vil vedkende sig svømmebilledet.

Også jeg vil gerne bidrage med et billedsprog. Man har brugt 13-skalaen i 8.-10. afdeling, fordi denne skala, der blev skabt til realeksamen, nu engang var der. Den var hverken ulovlig eller uanvendelig, når den blev brugt i hver skoleafdeling for sig, så hvorfor købe et klaver, når man havde et flygel? Men flytter man hen i et hus, hvor der ikke er plads til flyglet, ja, så må man sælge det og anskaffe et klaver.

Jeg mener ikke, at der er plads til 13-skalaen i dens nuværende form i folkeskolens nye hus, og det mener jeg også at have godtgjort med disse argumenter. Men fru Tove Niensens billede er bedre end mit, og hvis de forestillinger, som det fremkalder, kan være grundlaget for en forenklet 13-skala, så tror jeg også, at der kan blive enighed både om navn og antal af trin.

Jeg vil derfor bede både kristeligt folkeparti og venstre om endnu en gang at overveje, om det dagsordensforslag, de har stillet, er i overensstemmelse dels med de tanker, fru Tove Nielsen tidligere har givet udtryk for, og som jeg her har refereret, dels med den vedtagne folkeskolelov, hvor eleverne altså nu går på to forskellige kurser, men op til én fælles prøve.